

ת"פ 27568/02/18 - מדינת ישראל נגד משה וואסי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 27568-02-18

ת"פ 13341-11-18

ת"פ 15194-08-18

ת"פ 24084-07-18

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה וואסי

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 18.2.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בארבעה כתבי האישום מתוקנים שצורפו זה לזה.

2. **בת"פ 27568-02-18** הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "**כתב האישום הראשון**").

לפי כתב האישום הראשון, ביום 12.11.17, בשעות הבוקר, הגיע הנאשם לפתח חנות אופניים, החל לקלל את הבעלים, מר חיים קרמני והתפתח דין ודברים ביניהם. בהמשך, עובד בחנות, מר קזון ניקולס אלחנדרו, התקרב לעבר הנאשם במטרה להרחיקו מהחנות וביקש כי יעזוב את המקום. במקביל, נטל קרמני חפץ שנחזה להיות מקל והתקרב לכיוונו של הנאשם ושל אלחנדרו. בנסיבות אלו, נגח הנאשם במצחו של אלחנדרו וברח מהמקום כאשר הלה דולק אחריו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה לאלחנדרו חבלה במצח בדמות נפוחות.

3. **בת"פ 24084-07-18** הורשע הנאשם בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, בעבירה של גניבת כרטיס חיוב, לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986, ובעבירה של הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב (להלן - "**כתב האישום השני**").

לפי כתב האישום השני, ביום 1.1.18 השאיר המתלונן את אופניו מחוץ לבנק טפחות מבלי שקשרם. הנאשם הגיע למקום, יחד עם אחר, עלה על אופני המתלונן והחל בנסיעה. משהבחין המתלונן במתרחש, החל לרדוף אחר

הנאשם עד שתפסהו. הנאשם אמר למתלונן "זוז האופניים שלי" וחטף מידו של המתלונן את ארנקו שהכיל כרטיס חיוב, כרטיס קופת חולים, תעודת זהות, כרטיס רב קו ו-40 אגורות. הנאשם ברח מהמקום והגיע ל"רשת חנויות מזל בע"מ", שם רכש באמצעות כרטיס החיוב שלוש קופסאות סיגריות בסכום של 100.50 ₪.

4. **בת"פ 15197-08-18** הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון גניבת אופניים בצוותא חדא, לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, ובעבירה של החזקת כלי פריצה לרכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין (להלן - "**כתב האישום השלישי**").

לפי כתב האישום השלישי, ביום 23.1.18 בשעות הערב, במסגרת פעילות משטרתית, הציבו שוטרים ברחוב הרצל ברחובות, אופניים חשמליים קשורים בכבל ובמנעול. הנאשם ואחר הגיעו למקום, הנאשם חתך את הכבל וניתק את האופניים החשמליים מעמוד התאורה, בעוד האחר עומד בסמוך אליו.

5. **בת"פ 13341-11-18** הורשע הנאשם בעבירה של פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, ובעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין (להלן - "**כתב האישום הרביעי**").

לפי האישום הרביעי, ביום 18.6.17 לפנות בוקר, הגיע הנאשם עם אחר לבנין דיור מוגן ברחובות. הנאשם עטה חולצה על ראשו והאחר עטה כפפות שחורות וכיסה חלקית את ראשו. השניים פירקו את דלת הזכוכית המובילה לבנין, נכנסו אל לובי הבנין והלכו לעבר משרדי הנהלת הבנין. השניים בעטו בדלת המשרד מספר פעמים עד שנפתחה. השניים נכנסו אל משרד הנהלה ונטלו סכום של 25 ₪ במזומן ושקית עם קבלות, בסברם בשוגג כי היא מכילה שיקים. לאחר מכן יצאו השניים מהבנין כשפניהם מכוסות באמצעות חולצותיהם. כתוצאה ממעשיהם של הנאשם והאחר נגרמו נזקים לדלתות.

6. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות מבחן

7. שירות המבחן, בתסקירו מיום 8.7.19, ציין כי הנאשם בן 38, יליד אתיופיה, פרוד ואב לשני ילדים קטנים. הנאשם מתגורר בדירה שכורה ברחובות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד במסגרת פנימייה, גויס לצה"ל ושחרר על רקע אי התאמה. לאחר שירותו הצבאי החל לעבוד בעבודות מזדמנות ומזה תשע שנים עובד בעיריית רחובות בפינוי אשפה, למעט תקופה שלא עבד עקב תאונת עבודה וניתוחים אורתופדיים. הנאשם תיאר קשיי הגירה, קשיי תקשורת ושפה וקשיים כלכליים. אמו של הנאשם מאושפזת במוסד שיקומי מזה 4 שנים לאחר אירוע מוחי.

גורמי הטיפול במחלקה לשירותים חברתיים מסרו, כי הנאשם ומשפחתו מוכרים לשירותי הרווחה על רקע הזנחה הורית כלפי ילדיו והוצאתם לפנימיות. עוד מסרו גורמי הרווחה, כי הנאשם מגיע למפגשים במסגרת שירות הרווחה, מקפיד לבקר את ילדיו והוא קשוב אליהם.

הנאשם מוכר לשירות המבחן על רקע עברו הפלילי וניסיונות קודמים לגייסו לטיפול. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם החל להתערות בחברה שולית מגיל ההתבגרות והוא צורך סמים מגיל צעיר. הנאשם הצליח להפסיק את צריכת הסמים לתקופות מסוימות, אולם לא הצליח להתמיד בכך. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי בחודשים האחרונים הוא אינו צורך סמים. אולם, בבדיקות שתן שמסר בחודשים מרץ - אפריל 2019 נמצאו שרידי סם. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על התנהלותו ויחס התנהגותו לצריכת סמים.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נעדר דמויות מטיבות ומכוונות והוא מתקשה להשתלב במסגרות החיים. הנאשם אימץ מגיל צעיר דפוסים עבריינים, אולם, בשנים האחרונות הצליח לשמור על יציבות תעסוקתית וגורמי

הטיפול דווחו, כי הוא משתף פעולה עם גורמי הרווחה. הנאשם נוטה לצמצם אחריותו והתנהלותו פורעת החוק. להערכת שירות המבחן, הנאשם מבצע עבירות על רקע שימוש אינטנסיבי בסמים. אולם, עת התבקש לערוך בדיקות שתן נוספות, ניתק קשר עם שירות המבחן. לאור האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

טענות הצדדים לעונש

8. באת כוח התביעה טענה, כי הנאשם ביצע עבירות המפורטות בארבעה כתבי אישום על רקע התמכרותו לסמים.
9. לטענתה, כתוצאה מביצוע העבירה מושא **כתב האישום הראשון**, נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על בטחונו הגופני והנפשי של אדם במקום עבודתו. לטענתה מידת הפגיעה היא בינונית. הנאשם נגח במצחו של עובד בחנות אופניים וגרם לו חבלה (עת/1). הנאשם היה מבצע יחיד, תכנן את העבירה, פגע בעובד החנות וגרם לו נזק.
10. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא **כתב האישום הראשון**, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית.
11. עוד טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות מושא **כתב האישום השני**, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על רכוש ציבורי והגנה על ניהול תקין של חיי המסחר. לטענתה, מידת הפגיעה היא בינונית. הנאשם גנב אופניים חשמליים ולאחר שהמתלונן דלק אחריו, התווכח עמו, תוך שהוא גונב לו את הארנק ומשתמש בכרטיס החיוב של המתלונן.
12. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא **כתב האישום השני**, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית.
13. עוד הוסיפה, שכתוצאה מביצוע העבירות מושא **כתב האישום השלישי**, נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על רכוש הציבור. לטענתה מידת הפגיעה היא ברף נמוך עד בינוני. הנאשם ניסה לגנוב אופניים בצוותא חדא עם אחר.
14. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא **כתב האישום השלישי**, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים, לצד ענישה נלווית.
15. כתוצאה מביצוע העבירות מושא **כתב האישום הרביעי**, נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על רכוש הציבור ופגיעה בתחושת הביטחון של עובדי ודיירי הדיור המוגן. לטענתה מידת הפגיעה היא גבוהה. הנאשם ואחר גרמו נזק לבניין דיור מוגן וגנבו כסף, תוך שהם מסתירים את פניהם והאחר עוטה כפפות על ידיו.
16. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא **כתב האישום רביעי**, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.
17. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לחובת הנאשם 10 הרשעות, האחרונה ביניהן מחודש ספטמבר 2018. על הנאשם כבר הוטלו עונשי מאסר בעבר (עת/2); לחובתו של הנאשם גם מאסר על תנאי תלוי ועומד לתקופה של 8 חודשים (עת/3); הנאשם אינו עובד ולא נמצא במסגרת יציבה; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם לא שיתף פעולה באופן מספק עם ההליך הטיפולי. הנאשם אינו מסוגל לבחון התנהלותו באופן מעמיק ואינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו. יתר על כן, בבדיקות שתן שנערכו לנאשם נמצאו שרידי סם.

הנאשם מתקשה להתייחס לצריכת הסמים ובעת שנדרש לבצע בדיקות שתן נוספות, ניתק קשר עם שירות המבחן. מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

18. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על נאשם בגין מכלול כתבי האישום מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו, מקצתו בחופף ומרביתו במצטבר, ולצד זאת להטיל עליו גם מאסרים על תנאי, קנס ופיצויים.

19. באת כוח הנאשם טענה, לעומת זאת, כי בקביעת מתחמי העונש ההולם יש לקחת בחשבון, שבכל אחד מהתיקים מדובר בעבירות רכוש מינוריות. הנאשם ביצע את העבירות ללא תחכום ותוך גרימת נזקים לא חמורים.

20. לטענתה, בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום הראשון, יש לקחת בחשבון, כי מדובר אמנם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה, אולם החבלה מינורית והיא לא הצריכה טיפול. הנאשם נגח במצחו של עובד לאחר שבעליו של המקום התקרב לעברו עם מקל ומכאן שחש צורך להתגונן.

21. עוד טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני, יש לקחת בחשבון, כי הנאשם גנב אופניים ואת ארנקו של המתלונן על רקע מצבו הכלכלי. בהמשך, רכש באמצעות כרטיס החיוב סיגריות בסכום של 100 ₪ בלבד. מכאן, כי הנזקים שגרם הנאשם אינם משמעותיים.

22. עוד הוסיפה וטענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השלישי, יש לקחת בחשבון, כי האירוע כולו נוצר על ידי שוטרים, אשר הציבו אופניים ותצפתו על מנת לתפוס את הגנב. הנאשם והאחר לא הצליחו להשלים את ביצוע העבירה משום שנתפסו והאופניים הוחזרו.

23. לבסוף טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הרביעי, יש לקחת בחשבון, כי הנאשם והאחר אמנם פרצו ללובי של בניין, אולם בסופו של דבר גנבו סכום של 25 ₪ בלבד.

24. לטענתה, מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מכתבי האישום, לפי נסיבות העניין ומדיניות הפסיקה, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.

25. באת כוח הנאשם הוסיפה ופירטה את הנסיבות הבאות שיש לקחת בחשבון בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם: הנאשם הודה במיוחס לו; מתסקיר שירות המבחן עולות נסיבות חייו הקשות של הנאשם. הנאשם אב לשני ילדים קטנים ומצוי בהליכי גירושין. הנאשם עבד 9 שנים בעיריית רחובות בפניו אשפה וחזר לעבודה סדירה לאחר החלמה מתאונה; הנאשם משתף פעולה עם גורמי הרווחה ומגיע לכל המפגשים עם ילדיו ומכאן שישנה חשיבות להמשך טיפול מול גורמי הרווחה; לנאשם רקע של צריכת סמים קלים, אולם לטענתו הפסיק לצרכם.

26. מכאן, עתרה באת כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות ולהפעיל המאסר על תנאי בחופף לכל עונש שיוטל.

27. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא מצר על שאירע, נמצא כעת "בדרך אחרת" ומטפל בילדיו.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

28. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות המקרה עולה, כי כל אחד מכתבי האישום הוא אירוע נפרד שאינו קשור לתוכנית עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 1261/15

דלאל נ' מדינת ישראל (13.9.15). לפיכך, יש לראות כל אישום כאירוע נפרד ולקבוע מתחם עונש הולם בגינו.

29. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

30. במעשיו פגע הנאשם במספר ערכים חברתיים מוגנים מצטברים. הנאשם פגע בהגנה על בטחונו ושלומם של אדם, הגנה על קניינו של הפרט, רכושו וחיי מסחר תקינים. כן פגע הנאשם בהגנה על שלום וביטחון הציבור.

31. כאן המקום להדגיש, כי הצדדים לא הגישו פסיקה כלל, ומטבע הדברים, יש בכך כדי להקשות ולסרב לאת עבודת בית המשפט. ממילא, קיים קושי מובנה להתייחס למתחמים שאליהם טענו הצדדים.

32. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה מושא **כתב האישום הראשון**, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: הנאשם הגיע לחנות אופניים והחל לקלל את בעליו של המקום. עובד החנות התקרב לנאשם במטרה להרחיקו מהחנות והבעלים נטל חפץ הנחזה למקל והתקרב לכיוון הנאשם. בנסיבות אלו, נגח הנאשם במצחו של העובד וברח מהמקום. אין בידי לקבל את טענת באת כוח הנאשם, כי הלה פעל בהתגוננות. הנאשם הוא שיצר את ההתגרות הראשונית והיה עליו לעזוב את המקום אם חש סכנה. עם זאת, יש לקחת בחשבון את תרומת בעליו של החנות לאירוע. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה לעובד חבלה במצח בדמות נפוחות. מכאן, כי הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני.

33. על מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ברף בינוני, ובנסיבות דומות, ניתן ללמוד ממדיניות הפסיקה הרלוונטית (ראו, למשל: רע"פ 3158-18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.6.18); רע"פ 8781/16 **הלפרין נ' מדינת ישראל** (16.4.18); רע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** (4.3.15); ע"פ (י-ם) 27637-07-16 **גלזר נ' מדינת ישראל** (8.9.16); עפ"ג (י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.14); ע"פ (מרכז) 41309-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל** (18.12.11); ת"פ (ת"א) 41365-12-15 **מדינת ישראל נ' טשפולטוב** (20.11.18)).

34. לאור נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, לצד ענישה נלווית.

35. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא **כתב האישום השני**, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: הנאשם גנב עם אחר את אופניו של המתלון, שנותרו מחוץ לבנק מבלי שקשרם. המתלון דלק אחר הנאשם עד שתפסהו. במקום להשיב את האופניים למתלון, הרהיב הנאשם עוז, ובמהלך ויכוח נטל גם את ארנקו של המתלון. בהמשך, רכש הנאשם באמצעות כרטיס החיוב של המתלון קופסאות סיגריות בסכום של כ-100 ₪. אמנם, ערך הגניבה אינה גבוה, אולם, לא ניתן להתעלם, מהתנהלותו של הנאשם ללא גבולות וללא מורא כלשהו. מכאן, כי גם בכתב אישום זה הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

36. על מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לגניבת אופניים ורכוש נוסף ושימוש בכרטיס חיוב, בנסיבות דומות, ניתן ללמוד מהפסיקה המגוונת בתחום (ראו, למשל: רע"פ 7224-14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.14); ע"פ (ת"א) 54440-12-16 **גרשון נ' מדינת ישראל** (1.3.17); ת"פ (רמ') 3079-04-13 **מדינת ישראל נ' רובינשטיין** (24.2.16); ת"פ (י-ם) 16142-11-14 **מדינת ישראל נ' אבו רמילה** (2.3.16); ת"פ (ק"ג) 48360-07-14 **מדינת ישראל נ' ווגמן** (21.7.15); ת"פ (ת"א) 18987-06-15

מדינת ישראל נ' סביטקין (24.6.15); ת"פ (רח') 27767-03-14 מדינת ישראל נ' ג דין (19.1.15); ת"פ (פ"ת) 14190-05-13 מדינת ישראל נ' שושן (14.1.14); ת"פ (פ"ת) 28425-02-13 מדינת ישראל נ' דריבין (4.11.13).

37. לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום שני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה 8 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

38. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השלישי, יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: הנאשם ניסה עם אחר לגנוב אופניים ששטרים הציבו על מנת לתפוס גנבי אופניים. המדובר פעילות ברוכה יזומה של המשטרה, ובסופו של דבר הפעילות הובילה לכך שהנאשם והאחר לא הצליחו בהשלמת העבירה ולפיכך, הנאשם הורשע בעבירת ניסיון בלבד. מכאן, כי הפגיעה בערכים החברתיים היא נמוכה.

39. מדיניות הענישה הרלוונטית לגניבת אופניים, כבר פורטה למעלה, ומטבע הדברים, עת מדובר בעבירה של ניסיון בלבד, יש לקבוע מתחם מקל יותר. עם זאת, במקרה הנדון עבירת הניסיון לוותה גם בעבירה של החזקת מכשירי פריצה, וגם לרכיב זה יש משקל בקביעת המתחם.

40. לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השלישי, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

41. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הרביעי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: הנאשם ואחר הגיעו לפנות בוקר לבנין דיור מוגן ברחובות, עטו חולצות על ראשיהם והאחר עטה כפפות שחורות. השניים פירקו את דלת הזכוכית המובילה אל לובי הבנין. השניים הגיעו למשרדי הנהלת הבנין, בעטו בדלת מספר פעמים עד שנפתחה. במעשיהם, גרמו הנאשם והאחר נזקים לדלת. כן נטלו ממשרדי הנהלה סכום של ₪ 25 במזומן ושקית עם קבלות. המדובר בהתפרצות לבנין דיור מוגן, ולו היו הנאשם והאחר נתקלים בדיירים, פוטנציאל הנזק עלול היה להיות גבוה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי בסופו של דבר הנזק שנגרם הוא נמוך. מכאן, כי הפגיעה בערכים המוגנים היא נמוכה - בינונית.

42. על מדיניות הענישה המקובלת בעבירה של התפרצות לבנין שאינו דירה וגניבת רכוש קל ערך, ניתן ללמוד מהפסיקה הרלוונטית (ראו למשל: רע"פ 8114/10 אבו חדיד נ' מדינת ישראל (7.11.10); עפ"ג (ת"א) 62378-11-15 נפתלי נ' מדינת ישראל (30.12.15); עפ"ג (מרכז) 37133-05-14 לשצינסקי נ' מדינת ישראל (8.7.14); ת"פ (קריות) 25759-05-14 מדינת ישראל נ' אברג'ל (28.10.15); ת"פ (ת"א) 25030-01-15 מדינת ישראל נ' אבו ענימה (20.9.15); ת"פ (רמ') 15916-11-13 מדינת ישראל נ' קרעי (26.10.14)).

43. כן יש לקחת בחשבון את מדיניות הענישה הרלוונטית לעבירה של היזק לרכוש ברף נמוך (ראו, למשל: ת"פ (ק"ג) 13341-06-17 מדינת ישראל נ' דניאל מלסה (19.6.17); ת"פ (טב') 24119-11-16 מדינת ישראל נ' ג דשמידט (12.2.17); ת"פ (טב') 24730-11-16 מדינת ישראל נ' אדון (9.2.17); ת"פ (ראשל"צ) 50755-03-16 מדינת ישראל נ' גריידי (26.9.16); ת"פ (ראשל"צ) 26750-09-15 מדינת ישראל נ' סויסה (19.7.16); ת"פ (טב') 8462-06-15 מדינת ישראל נ' מרלל (5.11.15); ת"פ (פ"ת)

40510-11-13 מדינת ישראל נ' גונצ'רנקו (13.3.14).

44. לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הרביעי, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

45. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו בארבעה תיקים שצורפו; הנאשם עובד בתברואה בעיריית רחובות. הוגש מכתב המלצה ממעסיקו, לפיו הנאשם עובד מסור, אחראי ומבצע כל מטלה על הצד הטוב ביותר. המעסיק ביקש להתחשב במצבו האישי של הנאשם על מנת שלא לפגוע בעבודתו בעירייה (ענ/1); הנאשם עבר תאונת עבודה וניתוחים אורתופדיים ואך לאחרונה שב לעבודה סדירה בעירייה;

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל 10 הרשעות בעבירות רכוש, אלימות, סחר בסמים, הפרת הוראה חוקית, החזקת סכין והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הרשעתו האחרונה היא משנת 2018; לחובת הנאשם גם תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה לתקופה של 8 חודשים מת"פ (רח') 53879-11-15 (ענ/3);

מתסקיר שירות במבחן עולות נסיבות חייו המורכבות של הנאשם. הנאשם אב לשני ילדים קטינים ומצוי בהליכי גירושין. הנאשם מתגורר בדירה שכורה ברחובות. הנאשם ומשפחתו מוכרים לשירותי הרווחה בשל הזנחה הורית והוצאת הילדים מהבית. גורמי הטיפול מסרו, כי הנאשם מקפיד בהגעתו למפגשים ולקבוצות הורים ומקפיד לבקר את ילדיו. שירות המבחן התייחס לצריכת סמים על ידי הנאשם מגיל צעיר וקשיים שהתגלו גם בעבר בגיוס הנאשם להליך טיפולי. הנאשם אמנם טען כי הפסיק לצרוך סמים, אולם בבדיקות שתן שנערכו לו נמצאו שרידי סם. יתר על כן, הנאשם לא התייצב לבדיקות נוספות שאליהן זומן. עוד מסר שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו. להערכת שירות המבחן, הנאשם ביצע את העבירות על רקע שימוש אינטנסיבי בסמים. הואיל והנאשם ניתק קשר עם שירות המבחן ולא התייצב לבדיקות נוספות, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

46. בתוך המתחם עומדות, אפוא, מחד גיסא, הודאתו של הנאשם במיוחס לו, נסיבות חייו הלא פשוטות, ויציבות תעסוקתית. מאידך גיסא, עומד עברו הפלילי של הנאשם בעבירות דומות והמשך צריכת סמים, תוך היעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן בבדיקות שתן ובהליך טיפולי בהקשר זה.

47. מכאן, שבאיוזן בין הנסיבות, יש להטיל על הנאשם עונש שמצוי במחציתו של כל מתחם ומתחם.

48. שלחתי את הנאשם תחילה לממונה על עבודות שירות, אולם הנאשם לא התייצב בפני הממונה. יש להדגיש, כי שליחתו של הנאשם לממונה נערכה בד בבד עם שליחתו לשירות המבחן, ומבלי להביע כל עמדה באשר לעונש הראוי. ייתכן, שלו היה הנאשם נרתם להליך טיפולי, ניתן היה לסיים את מכלול תיקיו בעונש הכולל עבודות שירות בלבד, כעתירת באת כוחו. אולם, בהיעדר הליך טיפולי תוך ניתוק קשר עם שירות המבחן, ואי התייצבות לפני הממונה, לא ניתן להסתפק בענישה שהיא בתחתית המתחמים ויש להטיל עונש הולם, הכולל מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס ופיצויים. על העונש הכולל לשקף את מכלול התיקים ואת הצורך בשמירה על יחס הולם בין כלל הנסיבות והעונש שיוטל.

49. בהיעדר הליך שיקומי, גם יש להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם לתקופה של 8 חודשים מת"פ (רח') 53879-11-15 (ענ/3). לאור הודאתו של הנאשם בארבעה תיקים שצורפו, המאסר יופעל בחלקו במצטבר וחלקו בחופף לעונש המאסר שיוטל בתיק זה.

סוף דבר

50. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, בניכוי ימי מעצרו. הצדדים יעבירו תוך 7 ימים הודעה בדבר ימי המעצר שיש לנכות.
- ב. יופעל המאסר על תנאי מת"פ (רח') 53879-11-15 לתקופה של 8 חודשים, חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, כאמור;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון;
- ה. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;
- ו. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מיום שחרורו לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;
- ז. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו, הנאשם ישלם את הקנס ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.1.20 והיתרה עד ה-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
- ח. הנאשם ישלם פיצויים למתלוננים: בכתב האישום הראשון, לעד תביעה 12, ניקולס אלחנדרו קזון, פיצויים בסכום של 1,000 ₪. בכתב האישום השני, לעד תביעה 1, שלום עובדיה, פיצויים בסכום של 250 ₪. בכתב האישום הרביעי, לבית הדיור המוגן מרחוב הרצל 27 רחובות פיצויים בסכום של 500 ₪. את הפיצויים ישלם הנאשם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון, לא יאוחר מיום 1.1.20, והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט חשוון תש"פ, 27 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.